

ת"פ 31949/06/13 - מדינת ישראל נגד אחמד תאופיק מסאלחה

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 13-06-31949 מדינת ישראל נ' מסאלחה(עציר)
בפני כב' השופט אשר קולה
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אחמד תאופיק מסאלחה (מינדאוי)
12 פברואר 2014

נוכחים:

בשם המאשימה - עו"ד עמוס דניאלי

בשם הנאשם - עו"ד קובי טל

הנאשם - הובא [ע"י הליון]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, הכולל 3 אישומים וכדלהלן:

האישום הראשון -

סיוע להתפרצות למקום מגורים, בכוונה לבצע גניבה או פשע - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413(א) לחוק העונשין + סעיף 29 לחוק העונשין.

האישום השני -

גניבה - עבירה לפי סעיף 383(א) בצירוף סעיף 384 לחוק העונשין.

האישום השלישי -

סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 335+333(א) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

עמוד 1

סיוע ליריות באזור מגורים - עבירה לפי סעיף 340 א' בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 + סעיף 29 לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בתאריך 29.07.12 לאחר השעה 01:00 לפנות בוקר, סייע הנאשם לאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, להתפרץ אל ביתו של רפאל מויאל (להלן: "המתלונן") המתגורר בשכונת השזיפים בכפר תבור בכוונה לבצע פשע.

באותן הנסיבות, נטל האחר מזוודה כחולה העשויה מבד כשבתוכה חפצים אישיים בעלי ערך סנטימנטאלי עבור בני משפחתו של המתלונן. הנאשם נטל מהאחר את מפתחות רכבו של המתלונן מסוג "יונדאי גטס" (להלן: "הרכב") שהיו מונחים על הדלפק במטבח וגנב את רכבו של המתלונן אשר חנה בחניה הצמודה לבית המתלונן באמצעות המפתחות.

על-פי המתואר בעובדות האישום השני, אלכסנדר אלינזון התגורר ברח' דרך העצמאות 58 במגדל העמק, והיה הבעלים של רכב מסוג "יונדאי גטס" מ.ר. 82-465-14. בלילה שבין 31.07.12 ובין 01.08.12, עת היה הרכב הנ"ל בחניה צמודה לבית, פירק הנאשם את שתי לוחיות הרישוי של הרכב, קדמית ואחורית וגנב אותן.

על-פי המתואר בעובדות האישום השלישי, אשר עובדות האישום הראשון והשני מהוות חלק בלתי נפרד ממנו, אדהם ג'יג'יני (להלן: "אדהם") הינו צעיר תושב כפר דבוריה, אשר בינו לבין הנאשם קיימת היכרות וקרבה משפחתית. בין הנאשם ובין עלי, אחיו של אדהם, קיים סכסוך על רקע קשר שניהל עלי עם חברתו לשעבר של הנאשם.

עובר ליום 02.08.12 קשר הנאשם קשר עם שניים אחרים (להלן: "שני האחרים"), שזהותם אינה ידועה למאשימה, לירות לעבר עלי או בן משפחתו.

בהתאם למהות הקשר, ביום 02.08.12 בשעה 20:00, עת שהה אדהם בביתו בדבוריה יחד עם בני משפחתו, הגיעו שני האחרים סמוך לביתו של אדהם, באמצעות רכב מסוג "יונדאי גטס" אשר נגנב על ידי הנאשם וסופק להם על ידו לצורך כך. חלונות הרכב הושחרו באמצעות מדבקות, כאשר אחד משני האחרים ישב במושב האחורי של הרכב כשהוא רעול פנים ומחזיק ברשותו אקדח. הרכב נעצר בסמוך לשער חצר הבית של משפחת ג'יג'יני. אדהם ניגש לרכב על מנת לעמוד על פשר העצירה. בעודו מתקרב לעבר הרכב ובהיותו במרחק קצר, פתח האחר, שישב מאחורי הנהג, קמעא את דלת הרכב וירה כשמונה כדורים ישירות לעבר פלג גופו התחתון של אדהם ופגע ברגלו, מיד לאחר מכן נמלט הרכב מהמקום.

שני קליעים פגעו באדהם, האחד פגע בשוק שמאל והאחר בכף רגל שמאל. אדהם הובהל לבית חולים העמק בעפולה שם עבר ניתוח בהרדמה כללית, במהלכו הוצא כדור מכף רגלו השמאלית בנוסף אושפז אדהם למשך

הסדר הטיעון

3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בתיק, הסכימו הצדדים למתחם עונש שהינו בין שנה אחת לארבע שנים בצירוף עונשים נלווים. כאשר המאשימה תטען לעונש של 4 שנים, ואילו הסנגור יטען שהעונש ההולם הוא שנה אחת בלבד. כן הוסכם, שהנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן שהמלצותיו לא יחייבו את המאשימה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 11.12.13 עולה, כי הנאשם הינו כבן 21, רווק, השישי מבין שמונת אחיו. סיים 12 שנות לימוד במגמת ביולוגיה ופיזיקה עם בגרות מלאה.

בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם לא לקח אחריות על ביצועו ולא הביע חרטה וצער על מעשיו. הנאשם טען בתחילה, כי הודה במעשים מאחר ורצה לסיים את ההליך המשפטי המתנהל כנגדו והכחיש כל קשר למעורבותו בעבירות. בהמשך, לאחר שעומת עם העובדות המצוינות בכתב האישום המתוקן טען, כי ישנה אפשרות שהצטרף לחבר לנסיעה ברכב הגנוב, בלי שידע, כי מדובר ברכב גנוב וכך הגיעו טביעות האצבע שלו לרכב. עוד טען, כי על רקע סכסוך שהיה לחברו עם משפחת המתלונן, ביקש ממנו החבר שסייע לו בכך שינהג ברכב ויפחיד את המתלונן, כשהצטרף לנסיעה טען שלא ידע, כי חברו נושא נשק ומתכוון לירות במתלונן. שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות טובות, הנמצא בעיצומו של תהליך גיבוש זהות אישית ועצמאית. עוד התרשם שירות המבחן מחוסר כנות, בכל הקשור להתייחסותו ולהתנהלותו של הנאשם בתחומי חייו השונים והעריך, כי קיים סיכון לא מבוטל להסתבכויות נוספות. משכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על הצבת גבול ברור להתנהגותו.

בישיבה מיום 18.12.13 אשר הייתה קבועה לטיעונים לעונש, ביקש סנגורו של הנאשם להפנות את הנאשם לתסקיר משלים, בו יבהיר הנאשם עמדתו לעניין ההודאה וקבלת האחריות. עוד ביקש הסנגור, כי בתסקיר המשלים תינתן התייחסות לעניין הצדק המאחה בכל הקשור למתלונן נשוא האישום השלישי. בקשת הסנגור התקבלה חרף התנגדות ב"כ המאשימה, הטיעונים לעונש נדחו והנאשם נשלח בשנית אל שירות המבחן לקבלת תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים מיום 14.01.14 שינה הנאשם את גרסתו ולקח אחריות מילולית על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כיצד תכנן את האירוע, אשר כלל גניבת לוחיות הרישוי וגניבת הרכב, במטרה לפגוע במתלונן ללא ידיעתו, זאת, על רקע פגיעת המתלונן בשמו ובכבודו העצמי. הנאשם סיפר, כי טרם נעשה הליך סולחה עם המתלונן. לטענתו, אינו חושב, כי עליו לפצות את המתלונן כספית זאת על רקע מצבו הכלכלי הקשה. עוד הוסיף הנאשם, כי אינו מרגיש שפגע במתלונן, מאחר ולא ירה על המתלונן אלא רק סייע בביצוע העבירות ומרגיש שנענש מספיק ושילם מחיר כבד בגין מעורבותו בביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם, שהנאשם מבטא חוסר הכרה ובשלות לחומרת הפגיעה אשר נגרמה למתלונן ולנזק אשר נגרם בעקבותיה וזו מאופיינת במידה מסוימת של רדידות ואדישות. כמו כן, הנאשם מרוכז בפגיעה שנגרמה לו

כתוצאה ממעורבותו בעבירות ועל כן אינו מתאים להליך "צדק מאחה". עוד התרשם שירות המבחן, כי אף שהנאשם שינה גרסתו ולקח אחריות מילולית, הנאשם בעל קושי לשלוט בדחפיו וכאשר רגשותיו מועצמים, הוא עשוי להגיב במצבים שונים, בצורה לא מווסתת, או מחושבת. לאור כל האמור לעיל, חזר שירות המבחן ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ושב והמליץ על הצבת גבול ברור.

ראיות הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את החומר הרפואי באשר לנזק שנגרם לאדהם, ממנו עולה, כי התקבל לבית החולים עם פצע ירי, אושפז למשך 5 ימים במהלכם עבר ניתוח בהרדמה כללית, במהלכו הוצא כדור מכף רגלו השמאלית ובוצעו הטריות ושטיפות בפצעים בשוק ימין ובפצע בצד גבי של כף רגל שמאל.

עוד הגישה ב"כ המאשימה, את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת בת"פ 31956-12-12 (שלום טבריה) בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש. ב"כ המאשימה צירפה את גזר הדין נשוא ההרשעה. שם, קיבל הנאשם עונש של של"צ אולם, לאחר שנעצר בגין תיק זה הופקע השל"צ ונגזר דינו מחדש.

6. הסנגור הגיש את התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם בתיק הקודם המאוחר לתיק זה וביקש להעיד את אחיו של הנאשם שיספר אודות הנאשם והמשפחה.

אחיו של הנאשם, מר מנדאוי מסאלחה מוחמד, ביקש מבית המשפט לראות את משפחת הנאשם כמשפחה המחפשת להשכיל ולהתקדם בחיים ולא כמשפחה בעייתית. העד סיפר, כי בהיותו האח בכור הוא מנסה להוות דוגמה למשפחה, והוא מאוד רוצה שבית המשפט ירחם על אחיו ויראה בו כבן-אדם שיש מה לתקן אצלו, העד סבור שאחיו אמור לקבל עונש על מה שהוא עשה, אך יחד עם זאת, לקחת בחשבון שיש לו לאן להתקדם בחיים, שכן כל העתיד לפניו.

טיעוני הצדדים לעונש

7. אין מחלוקת בין הצדדים, כי על פי עובדות כתב האישום המותקן בהן הודה הנאשם, המדובר בעבירות חמורות, המחייבות ענישה במאסר בפועל. יחד עם זאת, חלקו ב"כ הצדדים לגבי מידת החומרה של המעשה, וממילא לגבי העונש הראוי בתוך המתחם כפי שזה הוסכם על הצדדים בהסדר הטיעון, על יסוד עקרונות תיקון 113 והענישה הנוהגת.

8. ב"כ המאשימה סיפרה בטיעוניה לעונש, כיצד מעורבותו של הנאשם בתגרה נשוא ההרשעה הקודמת, הביאה לפיתרון שלושת התיקים נשוא שלושת האישומים בכתב האישום דנן, כשמעורבותו של הנאשם עוברת כחוט השני בין שלושתם.

לטענתה, מדובר בכמה עבירות המהוות כמה אירועים ויש לקבוע מתחם הולם לכל אחד מהם בהתאם להוראות סעיף 40 יג'(ב), לחוק העונשין.

9. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין טוענת ב"כ המאשימה, כי יש לראות בחומרה את התכנון המוקדם לעבירות ואת ההתארגנות עם האחרים לביצוע העבירות, לתוצאות הקשות של העבירות, לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, אף אם זה מתבטא בסיוע. לדידה, בין הנאשם לבין משפחת המתלונן, באישום השלישי, קיים סכסוך והנאשם הינו בעל המניע הברור והרוח החיה בכל האירועים.

10. עוד מוסיפה ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא בחל באמצעים כדי לפגוע במתלונן או, במי מבני משפחתו וכי באירוע השלישי לא נטען שהנאשם היה ברכב אך בשל הקושי הראייתי אולם עם זאת הנאשם הודה שסיפק להם את הרכב.

11. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה רלוונטית וטענה, שבהתאם לפסיקה המתחם בעבירות ההתפרצות הינו בין שנה ל- 4 שנים. ולגבי העבירות נשוא האירוע השלישי, המתחם הראוי הוא בין שלוש ל- שש שנים.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן וטענה שאין בהם כדי להושיע לנאשם, שכן חרף ההזדמנות שניתנה לו לשפר את עמדותיו הנאשם לא ניצל זאת לטובה, לא הביע אמפטיה כלשהי למתלונן ואף נמצא כלא מתאים להליך של צדק מאחה דבר המצביע על העדר חרטה וקבלת אחריות מלאה.

13. לאור כל האמור, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף העליון ובהתאם להסדר הטיעון שהינו 4 שנים, כן ביקשה לפסוק פיצוי למתלוננים בכתב האישום באירוע הראשון, השני והשלישי, פיצוי משמעותי לאדהם שנפצע קשה ובנוסף הטלת מאסר מותנה ארוך, מרתיע ומשמעותי, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה ציינה, כי הוסכם בין הצדדים על פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר.

14. לעומתה טען הסנגור, כי הנאשם הודה בבית המשפט בכתב אישום מתוקן, קיבל אחריות מלאה למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

15. הסנגור ציין, שבסופו של יום, הנאשם הורשע בסיוע להתפרצות לבית, בגניבת הרכב, בגניבת לוחיות הרישוי ובהוראת החיקוק השלישית הורשע בסיוע לירי ובסיוע לחבלה חמורה. לטענתו, בפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה אין המדובר בעבירת הסיוע אלא בעבירות עצמן. לדידו, העונש על סיוע הוא רק

מחצית מהעונש המוטל על המבצע העיקרי.

עוד הוסיף הסנגור, כי מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם סייע לאחר אשר ביצע את עבירת הירי כך שהנאשם אינו הרוח החיה מאחורי הדברים.

16. באשר לעברו הפלילי של הנאשם ציין הסנגור, כי מדובר בנאשם צעיר בן 22, בעל עבירה קודמת אחת, בגין אירוע מאוחר לאירועים המתוארים בכתב האישום הנוכחי, אשר בהתאם לאמור בתסקיר שרות המבחן סיים בית ספר תיכון עם בגרות מלאה במגמת ביולוגיה פסיקה, ראה את עתידו באקדמיה טרם השתלבותו בחיים. אולם, תוכניות אלה נגדעו בעקבות תיק זה.

17. לטענת הסנגור, מתסקיר שרות המבחן המשלים ניתן ללמוד, כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, סיפר לקצינת המבחן אודות השתלשלות האירועים באופן פתוח, לא ניסה להעלים מידע וחשף בפני שרות המבחן את הנסיבות שהביאוהו לביצוע האירועים. הסנגור הוסיף, שבמהלך מעצרו של הנאשם ארע אסון במשפחתו ואמו נפטרה בגיל 52. לטענתו, הנאשם הביע צער בפני בית המשפט ובפני בני משפחתו ואף ביקש מבני משפחתו להביע את הצער בפני משפחת המתלונן באישום השלישי. עוד הוסיף הסנגור, כי הליך של סולחה לא צלח עקב חסרון כיס של משפחת הנאשם, אולם בכוננת משפחת הנאשם לבקש לערוך הסכם "סולחה", כאשר זה יתאפשר להם מבחינה כלכלית.

18. הסנגור הגיש אסופת פסיקה בעבירות דומות וכן טבלה של אותה פסיקה וביקש שבית המשפט לא ימצה את הדין עם הנאשם וייתן לו את ההזדמנות להשתקם ולחזור למוטב. לטענתו, עונש של שנת מאסר אחת בפועל הינו עונש ראוי אשר מציב גבולות ברורים ומהווה עונש משמעותי וכבד עבור הנאשם.

דברי הנאשם

19. הנאשם הביע חרטה על המעשים וביקש סליחה מכל מי שפגע בו. לדבריו, הוא עובר תקופה קשה מאוד לאחר שבתקופת מעצרו אמו נפטרה והוא לא זכה לראותה ברגעיה האחרונים. לטענתו, אינו בנוי לעולם הפשע והוא רוצה לחזור לחיים נורמטיביים ושקטים, להגשים את השאיפות שלו, ללמוד, לעזור לאביו המבוגר, למשפחה ולאחיו הקטנים. הנאשם חזר וביקש סליחה ורחמים וביקש להתחשב במצבו.

דין והכרעה

שלב ראשון - ריבוי עבירות או עבירה אחת

20. הנאשם שבפניי הורשע ב"ריבוי עבירות" שבוצעו על פני שלושה אירועים.

סעיף 40 י"ג(ב) לחוק העונשין קובע כדלהלן;

"40יג. (ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם."

לפיכך, יש בדעתי לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד משלושת האירועים בנפרד, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה תוך עיון בפסיקה שהוגשה לי ע"י ב"כ שני הצדדים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40.ט. לחוק העונשין.

שלב שני - קביעת מתחם העונש ההולם

21. בעת קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין), יש לבדוק את **הערך החברתי שנפגע** כתוצאה מהעבירה, את **מדיניות הענישה הנהוגה** ואת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**. ראהפירוט שלבי הבחינה בפסק דינו המפורט של בית המשפט העליון, מפי כב' השופט סולברג, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 05/08/13).

אישום ראשון

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

22. דומני, כי אין חולק בדבר החומרה הרבה המאפיינת את מעשי הנאשם עת סייע לאחר, אשר זהותו אינה ידועה עד רגע זה, להתפרץ אל ביתו של המתלונן בכוונה לבצע גניבה של חפצים אישיים בעלי ערך סנטימנטאלי וגניבת רכבו של המתלונן. הערך החברתי המוגן שנפגע על ידי ביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ממנו הוא זכות האדם להגנה על קניינו, שלומו, בטחונו ופרטיותו של אדם. ודוק! הפגיעה בתחושת הביטחון של מי שביתו נפרץ אינה מסתכמת בפגיעה הרכושית שנגרמה בעקבות הפריצה אלא היא משתרעת מעבר וראה בהקשר זה, פסק דינו בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נגד אורן אואזנה**:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה

מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

על הנזקים הלבר כלכליים הנגרמים לאדם שנפרץ ביתו נפסק ב ע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' סבח, פ"ד לח(4) 752:

"בעת מתן גזר הדין אסור לבית המשפט להתעלם מעגמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בעטין של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ילדיהן המפוחדים לבדם בבית בעקבות החוויה הטראומטית שפקדה אותם או את שכניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטאלי".

באשר לגניבת הרכב אוסיף, כי מלבד הפגיעה בזכות הקניין של המתלונן, מדובר בפגיעה בציבור הרחב, בשל העלאת ה"פרמיות" על ידי חברות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. לא אחת קבעו בתי המשפט, כי מדובר בעבירה שהפכה ל"מכת מדינה":

"ככלל, גניבת רכב ומסחר בו הן עבירות חמורות שפגיעתן רעה. הנזק הנגרם כתוצאה מעבירות אלו הוא גדול שכן הנזק המידי נגרם לבעל הרכב, אך לעבירות גם השלכה כלכלית רבת היקף, משום שבסופו של דבר מושת הנזק על הציבור כולו, הנאלץ לשלם דמי ביטוח גבוהים על מנת לקדם פני רעה" (ת"פ 34398-02-10 מדינת ישראל נ' אלון גל שמחי, 13.6.11).

וכן:

"מדובר בעבירות חמורות, שהן בבחינת "מכת מדינה", המחייבות העברת מסר עונשי ברור אשר ישמש הרתעה למבקש ולעבריינים מסוגו" (רע"פ 11841/04 חאפז קרינאווי נ' מדינת ישראל, 18.1.05, וכן ראה רע"פ 129/99 מוחמד עאזם נ' מדינת ישראל, 18.1.99).

מדיניות הענישה

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר שרובם לריצוי מאחורי סורג ובריח. במסגרת בחינת כאמור אתיחס בין היתר אף לפסיקה אשר הוגשה מטעם הצדדים.

המאשימה הגישה מטעמה שני גזרי דין של כב' השופט ד"ר עמי קובו, כפי שיפורט להלן:

ת"פ 22503-12-11 (פתח תקווה) מ"י נ' אדיר מעודה (מיום 29.09.13), במסגרתו נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בהתאם להודאתו בעובדות שני כתבי אישום. בראשון, הורשע בעבירות של התפרצות לדירה בצוותא, ניסיון גניבה בצוותא היזק לרכוש במזיד בצוותא ובשני, הורשע בעבירות של גניבת רכב

בצוותא, גניבה בצוותא, היזק בזדון בצוותא, ניסיון גניבת רכב בצוותא, חבלה במזיד ברכב בצוותא נהיגת רכב מנועי ללא רישיון וללא ביטוח.

ת"פ 27006-12-12 (**פתח תקווה**) **מ"י נ' שלום אברישימי** (מיום 26.11.13) במסגרתו השית בית משפט על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הורשע הנאשם בשלושה אישומים בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא, גניבה בצוותא וכניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא. הסנגור הגיש אף הוא גזרי דין מטעמו:

.24

ת"פ 34521-08-10 (**פתח תקווה**) **מ"י נ' קרקוקי ואח'** (מיום 15.07.12) במסגרתו נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות של פריצה לדירה וגניבה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע בצוותא והחזקת סכין שלא כדין.

ת"פ 32343-11-09 (נצרת) **מ"י נ' פינטו** (מיום 18.11.10) על הנאשם אשר הורשע בהתפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב והסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 12145-12-12 **סאני לסרי נ' מד"י** (09.05.13); על הנאשם אשר הורשע בהתפרצות למקום מגורים וכן בקשר לפשע נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

25. בענייננו, אכן כטענת הסנגור, אין מדובר בעבירה מושלמת של התפרצות לבית-מגורים אלא סיוע לה. ומשכך אין הפסיקה אשר הוצגה מטעם ב"כ המאשימה יפה לענייננו, שכן ברוח ההסדר הקבוע בסעיף 32 לחוק העונשין, ניתן לומר, כי מתחם העונש ההולם בגין סיוע לעבירה הנדונה הינו כמחצית מהמתחם של העבירה המושלמת. יחד עם זאת, אין להסיק מכך כי עונשו של "מסייע" יהא תמיד - מעשה "אוטומט" - מחצית מן העונש שנגזר על "המבצע" ונותר שיקול דעת בידי בית המשפט להעניש את הנאשם על פי נסיבות המקרה הקונקרטי שבפניו. (ראה בעניין זה דבריה של כב' השופטת א. פרוקצ'יה בע"פ 5872/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** מיום 15.8.10)

לעניין הענישה הנוהגת בעבירת סיוע להתפרצות למקום מגורים, ראו למשל:

ת"פ 23276-04-11 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' סבטאב** (5.1.2012); הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה בצוותא חדא - על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (נת') 2790-03-11 **מדינת ישראל נ' חן** (15.11.2011); הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע להתפרצות לבית מגורים-על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (כ"ס) 3550-03-10 **מדינת ישראל נ' שירי** (16.11.2011); הנאשם, הורשע בביצוע עבירות של סיוע להתפרצות בצוותא וסיוע לגניבה בצוותא- על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

לעניין הענישה הנוהגת בעבירת גניבת רכב, ראו למשל:

עפ"ג 9097-03-11 **מהנד סאלימה בן אנואר נ' מדינת ישראל** (17.04.11); בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעקבות הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של גניבת רכב בצוותא ונידון ל- 13 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 8544/09 **באבי נ' מדינת ישראל** (3.12.09); נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בארבע עבירות של גניבת רכב, ונגזרו עליו שלושים חודשי מאסר בפועל.

בע"פ תל-אביב יפו 70034/08 **מדינת ישראל נ' עבדללה עייש** (15.07.2008); המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, ובית משפט השלום הסתפק ב- 8 חודשי מאסר, מתוכם חודשיים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי. באותו מועד ריצה המשיב מאסר אחר ולכן בית משפט הורה כי רק חודש אחד יצטבר. בית המשפט המחוזי שם ורק בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה ממצה הדין העמידו את תקופת המאסר בפועל על 14 חודשים וציון, כי לא יכול להיות ספק בכך שערעור המדינה בדין יסודו.

26. בהתחשב בכל אלה, נראה, כי מדיניות הענישה הנוהגת בגין המעשים בהם הורשע הנאשם באישום הראשון, נעה בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ודוק! מדיניות הענישה הנהוגה, אשר נלמדת בעיקר מפסיקת בית המשפט העליון אך גם מפסיקת בתי המשפט האחרים הינה, רק אחד מהפרמטרים לקביעת מתחם העונש ההולם.

ראה לעניין זה גם דבריה של כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 1323/13 **רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 05.06.13):

"אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג".

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

27. בענייננו, לחומרה אתן דעתי לעובדה, כי הנאשם חבר לאחר לביצוע העבירות אשר בוצעו תוך תכנון מוקדם. הגם שהנאשם סייע לאחר להתפרץ לדירת המתלונן, הוא זה שגנב את רכבו של המתלונן. כאמור לעיל הנזק שנגרם למי שביתו נפרץ ורכושו נגנב אינו מסתכם בנזק לרכוש גרידא. הנאשם רמס בגסות את זכותו היסודית של המתלונן בקניינו ובנקל ניתן לשער את ההלם והטראומה שהיוו את מנת חלקו.

סיכום מתחם העונש ההולם - אישום ראשון

28. לאור האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני, כי מתחם הענישה ההולם את העבירות נשוא האישום הראשון, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

האישום השני

29. על פי האישום השני, פירק הנאשם שתי לוחיות רישוי מרכב חונה וגנב אותן.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירת הגניבה דומה לערך החברתי שנפגע בעבירות נשוא האישום הראשון.

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הגניבה, מלמדת על עונשים במנעד רחב, התלוי ברובו בנסיבות ביצוע המעשים, כמו גם בנסיבות הספציפיות של מבצעי העבירות, לרבות הודאה ונסיבות אישיות. קושי נוסף בקביעת מדיניות הענישה טמון בעובדה שלרוב מצורפות לעבירת הגניבה עבירות נלוות.

מספר גזרי דין שניתנו לאחר תיקון 113 קבעו מתחם ענישה הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ובין מספר חודשי מאסר בפועל.

ראה לעניין זה ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד (29.05.13):

"מבחינת הענישה הנוהגת - בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנוהג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים."

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הרי שלהבדיל מהאישום הראשון, באישום זה פעל הנאשם לבדו. אומנם הנזק הכספי שבגניבת לוחית הרישוי הינו מינורי. יחד עם זאת, נקל לשער את הנזק הרב שעלול היה להיגרם למתלונן התמים, עקב שימוש הנאשם בלוחית הזיהוי בכדי לבצע עבירות, כפי שאכן עשה הנאשם בענייננו בעבירות נשוא האישום השלישי.

סיכום מתחם העונש ההולם - אישום שני

30. לאור האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני, כי מתחם הענישה ההולם את העבירה נשוא

האישום השני, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

האישום השלישי

31. עובדות האישום הראשון והשני מהוות חלק בלתי נפרד מהאישום השלישי, שהינו החמור מבין שלושת האישומים. על פי עובדות אישום זה, חבר הנאשם יחד עם שני אחרים לפגוע במתלונן כשלשם כך הצטיידו ברכב שנגנב, נשוא האישום הראשון, הנושא את לוחיות הרישוי של הרכב נשוא האישום השני.

יוער! על אף שהמאשימה לא טענה שהנאשם היה ברכב ממנו בוצע הירי לעבר אדהם וזאת לטענתה, בשל קושי ראייתי הרי, שהנאשם טען בפני קצינת המבחן כאמור בתסקירה מיום 11.12.13, כי הנסיבות למעורבותו בעבירות, הינן על רקע סכסוך שהיה לחברו עם משפחת המתלונן, אשר ביקש ממנו לסייע לו בכך שינהג ברכב ויפחיד את המתלונן. לטענת הנאשם בפני קצינת המבחן כשהצטרף לנסיעה לא ידע, כי חברו נושא נשק ומתכנן לירות במתלונן. על הודאתו זו חזר הנאשם בפני קצינת המבחן גם בתסקיר המשלים מיום 20.01.14 עת שיתף וסיפר, כי מאחר וחבש מסיכה, המשיך להיפגש עם המתלונן, מבלי שהמתלונן ידע, כי הוא זה אשר סייע וקשר קשר לביצוע הפשע אשר גרם לפגיעתו.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

32. סיוע לפגיעה בגופו של אדם באמצעות נשק חם צופנת בחובה פגיעה רבה וקשה בשלמות גופו של המתלונן בתחושת הביטחון האישי של המתלונן ויתרה מכך פגיעה בביטחון ובשלום הציבור. מדובר בירי ברחוב, בסמוך לבתי מגורים, אשר בוצע בשעה 20:00 סמוך למועד שבירת צום הרמדאן, כך שיכלו להיפגע מהרי בנקל גם עוברי אורח תמימים.

מדיניות הענישה

33. כל אחד מהצדדים ביקש לתמוך את עתירתו לעונש בפסיקה שניתנה ברמה כזו או אחרת של חומרה. אלא, שמטבע הדברים, המאשימה הפנתה אותנו לפסיקה מחמירה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. זאת, להבדיל מעבירת הסיוע בה הורשע הנאשם, סופו של יום, בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן וראה:

ת"פ 44317-01-12 מד"י נ' טבאש ואח' (מיום 27.11.12); 28 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת נשק שלא כדין.

ע"פ 5153/13 **פלוני נ' מד"י** (מיום 13.01.14); נדחה ערעורו של נאשם אשר הושתו עליו 3 שנות מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

ת"פ 51546-06-11 **מד"י נ' זוהיר חאלד** (מיום 28.05.12); 8 שנות מאסר בגין עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, החזקת נשק, ונשיאה והובלת נשק.

34. ואילו הסנגור הפנה אותנו לפסיקה מקלה:

ת"פ 41990-03-12 **מד"י נ' שקיראת** (מיום 12.09.13); 3 חודשי מאסר בפועל נגזרו על הנאשם 2 אשר הורשע בעבירה של סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

ת"פ 824/02 **מד"י נ' וסים** (מיום 30.01.05); 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בפועל נגזרו על הנאשם 3 אשר הורשע בעבירה של סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

פ"ח 4049/07 **מד"י נ' זידאן** (מיום 05.02.08); 12 חודשי מאסר בפועל נגזרו על הנאשם 2 אשר הורשע בעבירות של סיוע לחבלה חמורה ואימים.

ע"פ 3513/12 **פלוני נ' מד"י** (מיום 31.07.12); 12 חודשי מאסר בפועל נגזרו על הנאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות וסיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

ת"פ 40148/04 **מד"י נ' סרגיי** (מיום 16.05.05); 10 חודשי מאסר בפועל נגזרו על הנאשם אשר הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

35. מדיניות הענישה הראויה בגין עבירות אלימות בנשק והיד הקלה על ההדק, מחייבות ענישה מחמירה למען ביעור הנגע בו אנו נתקלים חדשות לבקרים. בשורה ארוכה של פסקי דין חזרו וקראו בתי המשפט למיצוי הדין בדרך של הטלת עונשים מוחשיים ומרתיעים על מי שבוחר ליישב סכסוכים בדרך של שימוש בנשק חם (ראו: ע"פ 2546/05 **מדינת ישראל נ' עבדאללה ג'בארין** - פסק-דין מיום 12.1.06, שם התקבל ערעורה של המדינה והעונש הוחמר ל- 4 שנות מאסר).

בע"פ 6163/09 **מדינת ישראל נ' קיאל קשאש** נפסק:

"אין צריך להכביר מלים על הידוע, שהמציאות הישראלית העכשווית מתאפיינת לא אחת ולא שתיים ביד קלה על קת הסכין או הדק הנשק. המדינה ציטטה את דברי בית המשפט בע"פ 5753/04 **מדינת ישראל נ' רייכמן (לא פורסם), מפי השופט - כתארו אז - מ' חשין, ונביא מהם כאן:**

עמוד 13

"לאחרונה נתקלים אנו במעשי בריונות שלא ידענו בעבר. שאם בעבר יישבו צעירים, וגם מי שאינם צעירים, חילוקי דיעות שביניהם בסיכונים שנעצו בגופו של הזולת - "תת תרבות הסכין" קראנו לתופעה ממאירה זו - הנה כיום עלינו - או שמא נאמר: ירדנו - ברמה ובחומרה; לא עוד יישוב סיכסוכים בנשק קר אלא יישוב סיכסוכים בנשק חם. "סיכסוכים" קראנו לאותם חילוקי דיעות שאנשים מבקשים ליישבם באלימות קשה, אלא שלמרבה התמיהה והצער אין המדובר, ברוב המקרים, בסיכסוכים של ממש אלא בסיכסוכים שניתן לכנותם סיכסוכי-זוטא. סיכסוכי-זוטא אלה מעורבים בהם, על הרוב, אנשים צעירים, ועל דברים של מה-בכך נשלפת סכין וננעצת בגוף הזולת. לאחרונה, כאמור, נשלף כלי ירייה קטלני".

בענייננו הורשע הנאשם באישום השלישי בסיוע לחבלה חמורה, סיוע לריות באזור מגורים, קשירת קשר לפשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

בתפ"ח (נצ') 40489-05-11 **מדינת ישראל נ' ביאטרה ואח'** (מיום 05.07.12) הורשע נאשם 2 בעבירות של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק וירי באזור מגורים ונגזרו עליו 3 שנות מאסר לריצוי בפועל.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

36. תרומתו של הנאשם במסגרת "הסיוע" שהעניק לשניים האחרים, הייתה מרובה, שכן הנאשם הוא זה שסיפק לאחרים את הרכב. לנאשם חלק מרכזי בתכנון בהיותו מסוכסך עם משפחת המתלונן על רקע קשר שניהל אחיו של המתלונן, עלי, עם חברתו לשעבר של הנאשם. התכנון כולל בחובו את גניבת הרכב, החלפת לוחית הרישוי והשחרת חלונות הרכב באמצעות מדבקות.

באשר לנזק שנגרם למתלונן, אשר לא התגרה בנאשם ובאחרים, הרי שזה אושפז משך 5 ימים בבית החולים "העמק" בעפולה במהלכם עבר ניתוח בהרדמה כללית להוצאת הכדור מכף רגלו.

סיכום מתחם העונש ההולם- אישום שלישי

37. לאור האמור, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני, כי מתחם הענישה ההולם את העבירות נשוא האישום השלישי, נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

38. אף שקבעתי מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מן האירועים, סבורני, כי הואיל ומדובר באישומים הקשורים אחד בשני, באשר עובדות האישום הראשון והשני מהוות חלק בלתי נפרד מהאישום השלישי כאמור בכתב האישום המתוקן יש לקבוע "**עונש כולל לכל האירועים**" על פי הסמכות המוקנית לבית

המשפט בסעיף 40'ג(ב) לחוק העונשין וכהסכמת הצדדים בהסדר הטיעון.

39. בענייננו ונוכח כל האמור לעיל, סבורני, כי המתחם שהוצע על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. קרי, בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 4 שנות מאסר בצירוף עונשים נלווים הינו ראוי והולם את העבירות נושא שלושת האישומים בהם הורשע הנאשם.

השלב השלישי - גזירת העונש

40. בטרם דיון בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המיועדות לקבוע את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם אומר, כי לא מצאתי שיקולי שיקום המצדיקים חריגה לקולא ממתחם הענישה. אף אין בענייננו הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא')

41. הנאשם אומנם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר, אך כפי שעולה מהתסקיר המשלים מיום 14.01.14, בו ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לשפר עמדותיו, המדובר באחריות מילולית, הנאשם בעל קושי לשלוט בדחפיו וכאשר רגשותיו מועצמים, הוא עשוי להגיב בצורה לא מווסתת או מחושבת. שירות המבחן התרשם, כי האמפתיה כלפי פגיעת המתלונן, באישום השלישי, מאופיינת במידה מסוימת של רדידות ואדישות המצביעים על העדר חרטה. בין הנאשם למתלונן באישום השלישי לא נערכה "סולחה" וכאמור בתסקיר הנאשם אינו מתאים להליך של "צדק מאחה" לאור חוסר ההכרה והבשלות לחומרת הפגיעה אשר נגרמה למתלונן ולנזק אשר נגרם בעקבותיה, נוכח היות הנאשם מרוכז בפגיעה אשר נגרמה לו.

מובן, כי עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח יפגע קשות בנאשם, וזאת הן בשים לב לכך שמדובר בנאשם בן 22 בעל רקע נורמטיבי, שעברו הפלילי אינו מכביד, והן בשים לב למות אימו בתקופה בה שהה במעצר. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת אחת בגין אירוע המאוחר לאישומים נושא כתב האישום דנן בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא.

42. בנסיבות העניין, חומרתם הרבה של מעשי הנאשם והתוצאה הקשה של האירוע נושא האישום השלישי מחייבים ענישה חמורה העולה לכדי קרוב לרף הגבוה המוסכם בין הצדדים.

43. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 42 חודשי מאסר, מתוכם 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר יימנו מיום מעצרו 27.05.13, והיתרה על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא על עבירה מן

עמוד 15

העבירות בהן הורשע בתיק זה, או כל עבירת אלימות אחרת מסוג פשע.

ב. פיצוי למתלונן מר אדהם ג'יג'יני בסך של 20,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון שבהם יהיה ביום 01.03.14 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

אי העברת תשלום אחד במועדו, יעמיד את כל הסכום לפירעון מיידי.

הסכום יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר למתלונן, לפי כתובתו אשר תועבר על ידי הפרקליטות.

ג. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אני נמנע מלהשית עליו קנס כספי.

ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשיים וזאת מיום שחרורו מהכלא.

זכות ערעור לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

אשר קולה, שופט